

Sygn. akt I CSK 2075/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa B. S. i K. S.
przeciwko [...] Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 czerwca 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 25 sierpnia 2021 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącego na rzecz powodów solidarnie 2700 (dwa
tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanego [...] Bank S.A. z siedzibą w W.
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 25 sierpnia 2021 r. Sąd Najwyższy zważył,
co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do
rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje
potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub
wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność
postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania
przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie
i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych

funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została spełniona.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in. postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., sygn. akt II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Skarżący przedstawił cztery problemy prawne odnoszące się do (1) skutków stwierdzenia bezskuteczności – jak nazwał to skarżący – „normy przeliczeniowej”, (2) powinności uwzględnienia przez sąd przy stosowaniu przepisów dotyczących niedozwolonych postanowień umownych także podstawowych zasad porządku prawnego w Polsce oraz w Unii Europejskiej, takich jak zasada proporcjonalności, równości oraz pewności prawa, (3) oceny treści klauzuli umowy kredytu i czynników na nią wpływających, (4) orzekania ponad żądanie strony przy przesłankowym stwierdzeniu nieważności umowy kredytu indeksowanego kursem franka szwajcarskiego. Skarżący przedstawił stosowny wywód prawny mający wspierać

zasadność wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, niemniej jednak argumenty w nim zawarte tego nie wykazują. Przedstawiona argumentacja nie przekonuje, w szczególności w obecnym dorobku judykatury, o możliwości odmiennej interpretacji tak sformułowanych problemów z uwzględnieniem okoliczności niniejszej sprawy. Nie budzi najmniejszych wątpliwości prawidłowość orzeczenia o nieważności czynności prawnej i możliwość dokonania tego w sposób przesłankowy. Brak jest także zastrzeżeń co do stosowania przez Sąd podstawowych zasad porządku prawnego, zwłaszcza mając na względzie to, która ze stron zastosowała postanowienie umowne skutkujące nieważnością umowy kredytu. Ocena treści nieuczciwych warunków umownych również nie prowadzi do jakichkolwiek wątpliwości w obliczu okoliczności faktycznych niniejszej sprawy (zob. wyroki SN z dnia 16 września 2021 r., I CSKP 166/21, z dnia 10 maja 2022 r., II CSKP 163/22, z dnia 10 maja 2022 r., II CSKP 285/22, z dnia 10 maja 2022 r., II CSKP 382/22, www.sn.pl).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.